

“Αν δεν είχαν θυμηθεί να πάρουν την προγιαγιά μου...”

*Λεωνίδας Χατζής
27^ο Δ. Σχ. Βόλου, Τάξη Στ’*

27-4-2014

Η ιστορία αυτή είναι πραγματική και συνέβη το 1914.

Η προτοριά μου η Καζίνα ήταν το έβδομο παιδί μιας οικογένειας που ζούσε στο Εγγλεζονήσι, ένα νησί απέναντι από την Σμύρνη. Η μητέρα της είχε μεγάλα κορίτσια της παντρειάς, όταν γεννήσε την Καζίνα.

Μηνώ μπρό ακόμα ήταν η προτοριά μου όταν ακουστήκε η φωνή: «Οι Τούρκοι πάτησαν στο νησί!» Τραμοκρατημένη η μάνα, τρέχει να ειδοποιήσει στα αφένδια τα μεγάλα της παιδιά και βάλει μέσα στον πανικό ξεκινούν για τα καΐκια για να σωθούν. Μπαίνοντας, ένας της μας λέει: «πού είναι το μπρό;» Η μάνα έντρομη φωνάζει: «Όχι, το ξέχασα στην κούνια!» Έτρεξαν τα παλικάρια και τελικά το έβρισαν στο καΐκι.

Το μπρό αυτό έζησε χάρη στις άλλες γυναίκες που το θήλασαν, γιατί η μάνα του (η προτοριά μου) είχε πάθει ναυτία και αρρώσταυνε. Οι πρόσφυγες αυτοί έζησαν στη Χίο. Μετά τους πήγαν στον Πειραιά και μετά κατέληξαν στα Βόλα. Όταν ηρέμισαν τα πράγματα επέστρεψαν στο Εγγλεζονήσι το οποίο όπως αναγκάστηκαν να αφήσουν οριστικά το 1922 με την καταστροφή της Σμύρνης.

Αν δεν είχαν θυμηθεί να πάρουν την προτοριά μου, ενώ σήμερα δε θα υπήρχα...

Λεωνίδας Χατζής